

متن پرسش

با سلام: استاد عزیز دو سوال از خدمت شما داشتم: ۱. در جلسه امشب و چند جلسه گذشته با توجه به آیات بیان شده توضیحاتی در مورد تبعیت و دوستی با یهود و نصاری را بیان نمودید، گفتید که نیاز نیست که آنها را لعن کنید ولی از دوستی با آنها خودداری کنید، من هنوز برایم با وجود توضیحات شما ابهام برایم وجود دارد که چگونه باید این مرزبندی را در ارتباطاتمان با یهود و نصاری تنظیم کنید، لطفاً با ذکر مثال بیشتر برایم توضیح دهید. در ضمن اگر موردهای محسوسی از به دوستی گرفتن و تبعیت از یهود و نصاری به طور مستقیم و غیر مستقیم در زندگی ما هست که در جامعه زیاد شایع است لطفاً ذکر کنید. ۲. در دو سه جلسه پیش در حاشیه جلسه توضیحاتی در مورد امامزاده نزدیک فرودگاه دادید. که برداشت من این بود که شما هم صحت این امامزاده را تأیید نمی‌کنید، اگر این صحیح است چرا اعتراضی از سوی بزرگان و روحانیون شهر در این مورد نمی‌شود که بیش از این از شعور مردم سو استفاده نشود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- مگر قرآن در مورد تورات و انجیل نفرمود: «نوراً و هدی»؟ و فرمود یهود و نصاری به همان هدایتی که خداوند در کتب آسمانی‌شان در مقابل آنها گذاشته است، مشغول باشند؟ پس چرا به آنها بدبین باشیم و بگوییم چرا اسلام نیآورده‌اند؟ از طرفی علاقه به آنها که متأسفانه در جامعه‌ی ما هست، در حالی که آیه‌ی ۵۱ سوره‌ی مائده علاقه‌مندی به آنها را نهی کرده، باید مدّ نظر باشد وگرنه ما جامعه‌ی دینی خود را که مأوای توحیدی ما است، از دست می‌دهیم و این غیر از آن است که با یهود و نصاری رابطه‌ی اقتصادی و سیاسی داشته باشیم. ۲. فکر می‌کنم همین راه درست است که اهل نظر، متذکر امر باشند ولی جبهه‌بندی پیش نیاید. موفق باشید